

Gå ut min själ och gläd dig vid den store Gudens gåvor

psalm 200

Att få bo och leva nära naturen är viktigt för många av oss, särskilt vi som har valt att bosätta oss på landsbygden eller i småorterna. Livet på landet skapar möjlighet att ha en vardaglig kontakt med naturen, att kunna nå mer eller mindre vild natur på ett enkelt sätt utan att behöva packa bilen full med utrustning och fara lång väg.

Det är en förunderlig känsla av närvaro som fyller oss när vi tar oss tid att vandra genom markerna med ingen annan ambition än att se oss omkring och upptäcka med vilken glädje allt som lever tar sig an sommarhalvårets uppdrag att föra livet vidare på vårt gröna klot.

Där på skogens barrklädda stig, vid strandkanten eller helt enkelt under den närmaste trädkronan behövs inget mer. Det behövs inget annat än att uppleva allt sprittande, glittrande, kvittrande, växande, skapande som sjuder runt omkring en bland växter och djur. De små bekymren vi vanligtvis ägnar oss åt är som bortblåsta i den där bubblande närvaron i sommarens famn. De tyngre bekymren kanske blir lite lättare ute i naturen genom den läkedom och tröst vi kan uppleva. Där finns ett språk och en tingens harmoni som leder vidare till någonting större – till helheten, till närvaron.

I naturen inser vi hur små vi faktiskt är. Vi inser att vi ingår i ett sammanhang som är större än oss själva. Naturen kan göra oss medvetna om vad vi har omkring oss: andra människor, levande växter och djur, sjöar, berg och slätter. Naturen kan göra oss medvetna om den andliga dimensionen i tillvaron. Där finns ett rum för andakt, en plats där vi kan få möta Gud en stund och få komma nära vetskapen att Guds närvaro genomsyrar allt som lever.

*Kristin Kalmelid,
kyrkoherde i Näsby Fellingsbro församlingar
och boende i Ängelsberg.*